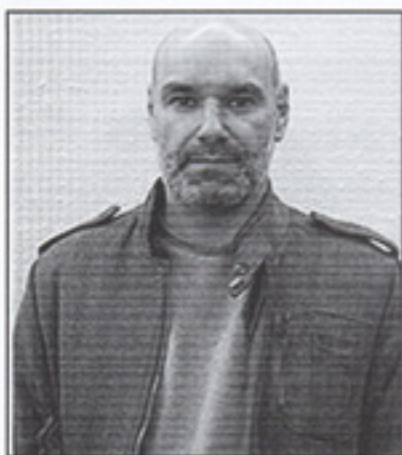

Què en pensen de: 20 anys del Cau de Bruixes

20è aniversari del Cau de Bruixes de Centelles

Xavier Serra

Regidor de Cultura

El proper 11 de febrer celebrarem el 20è aniversari del Cau de

Bruixes. La clau de l'èxit perquè la festa s'hagi erigit en cita obligada per als entusiastes de la bruixeria i la màgia, ha estat la participació dels centellencs i la implicació d'un gran nombre d'entitats del poble. La comissió del Cau de Bruixes ha preparat un programa que persegueix reforçar la participació dels veïns i de les associacions del poble. Per aquest motiu s'ha incentivat la decoració dels carrers temàtics que es portarà a terme amb la col·laboració de l'artista Toni Donato.

Les activitats del Cau de Bruixes 2017 s'encetaran el 4 de febrer amb la inauguració de l'exposició *20 anys cercant bruixes*. El comisari és el fotògraf Toni Carrasco, dirigirà una mirada retrospectiva a la festa a través d'experiències sensorials. Paral·lelament als rituals, espectacles, cercaviles i encanteris que ompliran l'11 de febrer les places i els carrers més centrals de Centelles, al Passeig i a la Sagrera del poble, hi haurà emplaçades les parades del Mercat Màgic que s'ha consolidat com una referència pel sector.

El vessant més familiar del Cau de Bruixes pren protagonisme el matí i la tarda del dissabte 11 de febrer, amb els tallers i els espectacles pensats pels més menuts. També cal destacar la 4a edició de l'*Sketchcrawl* embuixat que promou Aleix Art i les conferències entorn de la figura dels oracles i de les plantes medicinals del territori que oferiran la professora de tarot i astrologia Maria del Mar Tost i l'herbolari Santi Jàvega, respectivament.

Malauradament aquest any no podem comptar amb la presència d'un dels artífex i infatigable col·laborador del Cau de Bruixes. Des de la Regidoria de Cultura i en nom de la comissió del Cau de Bruixes, volem agrair l'esforç i la dedicació que va lliurar en Pere Viñolas per transformar, durant aquests 20 anys, aquest projecte en una de les festes més emblemàtiques de Centelles.

Des de les regidories de Festes i Cultura, us animem a gaudir de la diversitat de propostes del Cau de Bruixes, participant-hi de manera racional i responsable. Volem agrair la tasca de la comissió del Cau de Bruixes, dels veïns, les entitats, les associacions i d'altres col·laboradors que han fet possible que s'assoleixi una xifra tan rodona com la d'aquest any.

Del Cau de Bruixes i un record per en Pere Viñolas

Margo Prims

Regidora d'Ara Junts per Centelles

Quan escric aquestes ratlles és tant recent la pèrdua

d'en Pere Viñolas que em surt així... Escriure per recordar la seva implicació i presència en aquests anys d'història del Cau de Bruixes, una festa ja ben implantada però que va evolucionant i canviant amb el temps.

En els primers anys el que més recordo és la implicació de les famílies als carrers del centre, especialment el Collsuspina. Era genial tot el que s'hi feia, amb una convivència i creativitat dels veïns exemplars.

Ens els anys posteriors feiem espectacles de dansa al carrer coreografiats per en Jordi Relats. En Pere Manso, un home que engrescava, sempre tenia un *molt bé canalleta!* que ens animava a seguir. Uns quants anys ens va fer un lloc a la pista o a la plaça per fer les nostres *performances*.

Anys més tard, amb la colla, vam idear el pas del Call de les puces, un recorregut de por que encara perdura perquè d'altres colles més joves n'han agafat el relleu.

El Cau de Bruixes ha anat creixent en aflluència de públic perquè ens els darrers anys l'espectacle de carrer amb la companyia Gog i Magog junt amb Pirotrot teatre han donat volada a la festa. La participació implica i mou gent de gimnasos, grups i entitats. Penso que els Cabrons i Bruixes li han donat molta vida també. Per Centelles aquesta nit passen aguantant el fred persones vingudes d'arreu que visiten aquest gran aparador.

Però jo hi trobo a faltar aquells veïns il·lusionats, els *estriptis* dels primers temps amb una Plaça Mossèn Xandri plena a vessar, expectant. També enyoro les interpretacions de petit format, més nostrades, com l'Esparver del forat negre.

De moment el Cau de Bruixes sembla acomodats en un format que no aporta sorpreses i que caldrà anar revisant si volem mantenir la implicació dels centellencs i un públic fidel però que sempre espera i busca coses noves.

Reflexionem

Miquel Matavacas

Grup Convergència

Celebrar una efemèride amb una xifra rodona sempre

és gratificant, però alhora és una oportunitat per aturar-se en el camí i reflexionar sobre el que ens espera per davant.

El Cau de bruixes es mereix, com tantes altres coses d'aquest poble, una reflexió profunda i tranquil·la si no volem que es vagi diluint paulatinament, i acabi essent una festa com qualsevol altra sense cap mena d'encant ni fet diferencial. Amb les fires són molts els municipis que estem caient en aquest error: procurem donar un nom original relacionat amb la indumentària dels firaires, i apa: ja tenim les mateixes parades d'arreu, guarnides amb colors diferents, però venent els mateixos productes tant si es tracta de la «fira de la granota peluda» com si estem davant la «mostra de la física quàntica».

El Cau de bruixes va néixer amb la il·lusió d'un grup d'eixelebrats que va saber copiar (i això no és cap demèrit!) una idea que funcionava a la capital de la disbauxa carnavalesca d'Osona, i gràcies a la complicitat d'un poble que va abocar-s'hi de ple. L'encant de veure el poble transformat en un parc temàtic, on els comerços, els veïns, les parets del carrer i els visitants comparteixen una fantasia convertida en realitat va facilitar que el boca-orella escampés el nom de Centelles per tot Catalunya. Enhorabona per tota la gent que ho va fer possible.

Però tot el que puja acaba baixant, i em temo que a hores d'ara estem en una pendent descendent. Tenim la necessitat de farcir una festa d'espectacles, parades de fira i entrepans de botifarra per omplir aquells espais buits que han anat deixant les escenes esotèriques que la col·laboració altruista escampava pels carrers del poble.

Sort n'hi ha que encara queden uns quants apassionats de la festa que ens permeten recordar amb enyorança (i un cert grau d'esperança) que encara estem a temps de curar aquest pacient que comença a patir símptomes preocupants de cansament i monotonia.